

## Bucureștiul și seismele

*Emil-Sever Georgescu*

Bucureștiul este cunoscut prin expunerea deosebită la riscul seismic, amplasamentul său relativ apropiat de sursa seismogenă Vrancea și concentrarea de clădiri vulnerabile. Deși a trecut în 550 de ani prin numeroase evenimente distructive, orașul s-a extins ca arie, populație și importanță comercial-economică, social-culturală, religioasă și politică. În acest context, cartea sondează potențialul unor idei și noi abordări metodologice, prin interpretări care fac legătura între informația istorică, datele din arhitectură și ingineria seismică, și datele din alte științe, fără a neglija aspecte social-economice și chiar geopolitice.

Autorul a inițiat cercetări și prezintă argumente pe plan științific, arhitectural-urbanistic și de patrimoniu construit, cultural-turistic și cetățenesc, investigând trecutul seismic al orașului, considerat o sursă de cunoaștere. Succesiunea metodologică propusă are în vedere:

- prezentarea condițiilor de amplasament ale orașului și a evoluției sale istorice într-o zonă seismică, evaluarea datelor din secolele XVII și XVIII privind efectele distructive consemnate în surse publicate și a celor care reies din investigații pe teren, referitoare la clădiri de patrimoniu major și minor care au supraviețuit cutremurelor;

- analiza și evaluarea inginerescă a stampelor și fotografiilor care se referă la imaginea orașului și clădirile epocilor precedente;

- selectarea subiectelor «țintă», de interes public, apte de a furniza date noi privind efectele cutremurelor asupra clădirilor și vieții locuitorilor din București; ca studii de caz; comportarea acestora a fost urmărită în contextul marilor cutremure de Vrancea care au influențat evoluția vulnerabilității construcțiilor și dezvoltarea orașului.

Cele 4 cutremure de Vrancea din secolele XIX și XX, de referință pentru evoluția vulnerabilității construcțiilor și dezvoltarea orașului, sunt:

- o Cutremurul din 14/26 octombrie 1802, considerat cel mai mare eveniment seismic istoric în termeni magnitudinali, fiind cunoscut de publicul larg în directă legătură cu prăbușirea parțială a structurii Turnului Colței, cea mai înaltă (peste 50 m), cunoscută și citată clădire din București;

- o Cutremurul din 11/23 ianuarie 1838, unul dintre marile cutremure, ale cărui efecte sunt considerate comparabile cu cele ale cutremurului din 1802 și au fost studiate și raportate în premieră de autoritățile locale și specialiștii străini;

- o Cutremurul din 10 noiembrie 1940, devenit un reper în istoria contemporană, în mod special prin prăbușirea Blocului Carlton, cea mai înaltă structură din beton armat a epocii;

- o Cutremurul din 4 martie 1977, evaluat în raport cu dezastrul concentrat la nivelul municipiului București, condiționat de o vulnerabilitate cumulativă.

Cartea evaluează starea actuală a orașului, ca fond construit și entitate urbană, în perspectiva efectelor mișcărilor seismice viitoare, cu implicații asupra dezvoltării Bucureștilor, prin studiul alcătuirii și comportării la seisme a unor tipuri de structuri de construcții și repere urbane în diferitele epoci, în contextul cultural și social-economic al perioadelor istorice și cutremurelor respective, respectiv turnuri de clopotniță și turle de biserică, clădiri și ziduri de incintă de la hanuri și mănăstiri, clădiri de locuit monumentale, clădiri de locuit, elemente nestructurale, statui și ornamente pe clădiri, statui, monumente funerare și obeliscuri.

Editura Fundației Culturale Libra

ISBN: 978-973-7633-45-50-7

Anul: 2008